

længe tænkt sig en Bane fra Aalborg eller Svenstrup til Ribe og videre over Viborg til Herning eller et andet Punkt paa Banen der for at faa et nærmere Forbindelse med Esbjerg fra Nordjylland. Det er noget, som ikke blot Vendsyssel, men hele Nordjylland har været stærkt interesseret i og har andraget om i mange Aar, og jeg mener, at Spørgsmaalet om Viborg Stations Udvidelse paa den nuværende Plads eller dens Flytning til en anden absolut bør ses ogsaa fra dette Synspunkt.

J. Pedersen: Min Stilling til den foreliggende Sag har væsentlig været bestemt af Dnsket om, at det maatte lykkes inden alt for lang Tid at komme til en Afgørelse. Det forekommer mig rent ud sagt, at Rigsdagen vanskeligt kan være befendt at blive saaledes ved Aar efter Aar, frugtesløst at drøfte denne Sag. Jeg har oprindelig staaet sammen med det ærede Medlem, der nys talte for den Opsættelse, at man maatte kunne nøjes med at udvide Stationen paa den nuværende Plads, men jeg har i det sidste Par Aar nærmest taget Staaet sammen med Folketinget for Fordringen om Stationens Flytning. Jeg har for det første gjort det af den Grund, at det forekom mig, at, efterhaanden som Forhandlingerne skred frem, bleve de Grunde, der talte for Flytningen, de vægtigste, men dernæst har jeg ogsaa gjort det af den Grund, at jeg, ligesom det ærede Medlem, der nu satte sig, blev mere og mere klar over, at Skulde man naa til en Afgørelse, vilde det Standpunkt, som Landstingets Flertal har indtaget, ikke være holdbart. Det ærede Medlem gjorde gældende, at i Folketinget har Stemningen for Flytningen været voksende, saa at den var endt med at blive saa godt som enstemmig, og jeg kan tilføje, at samtidig er Modstanden mod Flytningen her i Tinget bleven svagere, ganske vist ikke hos den ærede Ordfører — hos ham skal jeg erkende, at den er meget stærk — men det Flertal, som har staaet imod Flytningen, er, forekommer det mig, blevet mindre, der er Oplosning i dets Rækker. Dertil kommer, at alle Dnsker udefra ganske umiskendelig gaa i Retning af Flytning. Byraadet har tidligere udtalt saadanne Dnsker, Amtsraadet ligeledes og saa foreligger der et Andragende i samme Retning fra 6 Landbøforeninger i Nordjylland, og selv om den ærede Ordfører kan have Ret i, at dette Andragende paa enkelte Punkter kunde være bedre begrundet, gaar det i alt Fald i samme Retning, som de øvrige Udtalelser, der ere komne fra Egnen, altsaa i Retning af Sta-

tionens Flytning. Jeg har ligesom det ærede Medlem, der talte sidst, og en foregaaende æret Taler (Breinholdt) ikke stillet noget Forslag til denne Behandling, thi det har været mig klart, at et saadant ikke lod sig gennemføre. Et Forslag om at vende tilbage til Folketingets Affattelse, vilde paa det nuværende Tidspunkt ikke lade sig gennemføre i Landstinget, og jeg har ikke anset det for rigtig at stille det op for at faa det forkastet. Derimod har jeg lige som de ærede to Talere forbeholdt mig min Stilling. Jeg har tænkt mig Muligheden af, at man ved fortsat Forhandling dog omfider maatte kunne finde et Kompromis, hvorom man fra de forskellige Sider kunde enes og derved faa Sagen bragt ud af Verden. Jeg har forbeholdt mig, naar et saadant Forslag en Gang i Tiden fremkommer, at indtage det Standpunkt dertil, som jeg anser for det rette. Naar Flertallet her har stillet Vædringsforslag om at ned sætte Summen i Regeringsforslaget, vil jeg tilraade mine Meningsfæller at stemme derimod, lige som jeg selv vil stemme derimod, og jeg gør det paa den Maade, at jeg derigennem ønsker at udtrykke den Opsættelse, som jeg her har udtalt, at jeg ikke ønsker Flertallets Forslag gennemført, men at jeg forbeholder mig senere mulig at stille Forslag, eller støtte fra anden Side fremkomne Forslag, som maatte kunne føre til en Løsning af Spørgsmaalet. Naar Flertallets Forslag, hvad jeg jo ikke tvivler om, er bleven vedtaget, antager jeg, at Sagen derefter uden Afstemning vil kunne gaa til 3dje Behandling, og at der saa senere under en fortsat Forhandling vil være Beslighed til at fremkomme med et Forslag, der vil kunne hidføre en Løsning af Spørgsmaalet.

Ministeren for de offentlige Arbejder (Ingér Slev): Lovforslaget er jo en gammel Befendt, og Vædringsforslaget er det ogsaa. Min Stilling til Forslaget er jo ogsaa befendt, og jeg skal ikke gentage det eller i alt Fald kun nævne, hvad de Herrer vist alle have i Erindring, at jeg har tidligere sagt, at det foreliggende Spørgsmaal for mig ikke er teknisk, men udelukkende finansiel, og at jeg derfor, som Sagen har udviklet sig, kan modtage den Afgørelse, som Tingene mulig blive enige om.

Idet jeg gentager dette, vil jeg dog i al Rothed minde om, hvorledes Forholdet er fremkommet og har udviklet sig, og jeg har, selv om jeg ikke kan sige noget nyt, al Anledning hertil, idet alle de Talere, der have været fremme i Dag, ere komne ind derpaa. — Det ærede 4de Medlem for 7de Kred-